

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2008/17/278

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], gericht tegen de hernieuwde beoordeling van haar scriptie door de examencommissie van de opleiding Beleid, Communicatie en Organisatie (BCO) van de faculteit der Sociale Wetenschappen, verweerster.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 10 oktober 2008 beroep ingesteld tegen de beoordeling van haar scriptie, opgemaakt in opdracht van verweerster d.d. 3 oktober 2008. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Op 23 oktober 2008 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met de student nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante niet uitgenodigd, omdat een dergelijk gesprek in het kader van de behandeling van een eerder door mevrouw Blaak ingediend beroepschrift in maart 2008 al is gevoerd en nu geen zin meer zou hebben. Verweerster heeft vervolgens op 4 november 2008 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 25 november 2008. Appellante is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door mevrouw [...], voorzitter van de Examencommissie BCO.

Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op 19 juni 2008 heeft het College van Beroep voor de Examens bepaald dat verweerster tot een finale beoordeling van de scriptie van appellante dient te komen vóór 31 augustus 2008. Ter ondersteuning van de te volgen procedure door de examencommissie had het College een aantal overwegingen opgenomen in zijn uitspraak. Voor zover van belang voor deze behandeling gaat het om het volgende.

1. Wie de finale beoordelaar van een scriptie is, ingeval er onenigheid over de beoordeling bestaat tussen de eerste en tweede examiner, dient eenduidig te blijken uit een scriptiereglement, dan wel een ander document.
2. De 'weeffouten' in de scriptie die het gevolg zijn van de opzet van het proefschrift waaraan appellante met haar scriptie zou bijdragen, dienen niet ten nadele van appellante mee te wegen in de beoordeling.
3. Het inschakelen van arbitrage door de examencommissie wordt aanbevolen om de impasse waarin appellante en verweerster verkeren, te doorbreken.

Verweerster heeft na de uitspraak opnieuw een derde beoordelaar aangewezen en heeft appellante op 29 augustus 2008 (verzonden 1 september 2008) verzocht hiermee in te stemmen. Appellante was echter van mening dat de uitspraak van het College niet bedoelt opnieuw een 'derde' beoordelaar aan te wijzen, maar een bemiddelaar om het geschil tussen partijen tot een oplossing te brengen.

Appellante heeft op 10 september 2008 schriftelijk aan verweerster verzocht een toelichting te geven op het voorstel een derde beoordelaar aan te wijzen. Op 16 september 2008 antwoordde verweerster dat een 'arbiter' door haar wordt begrepen als 'derde' beoordelaar.

De hernieuwde beoordeling is gedagtekend op 3 oktober 2008. Het resultaat was onvoldoende.

Appellante heeft zich op 10 oktober 2008 tot het College van Beroep voor de Examens gewend. In haar beroepschrift wijst zij er op dat verweerster de uitspraak van het College van 19 juni 2008 niet heeft gevolgd, dat verweerster verwarring creëert door een eigen invulling te geven aan het begrip 'arbiter', dat de onvoldoende beoordeling te wijten is aan de verwevenheid van de scriptie met de fouten uit het proefschrift waarop de scriptie rustte en dat verweerster de suggestie uit van plagiaat.

Verweerster heeft zich vervolgens tot het College van Beroep gewend met een verweerschrift, waarin een verzoek is gevat om de uitspraak van 19 juni 2008 te heroverwegen. Verweerster meent dat er geen andere stappen mogelijk zijn, gezien de regelingen waaraan verweerster gebonden is. De voorgeschreven beoordelingsprocedure is gevolgd en er is in maart 2008 reeds een poging tot minnelijke schikking geweest. Aan het verzoek is een bijlage gehecht, waarin de tekst is opgenomen van artikel 12 van de Regeling Masterthesis over de beoordeling van de thesis. Verweerster stelt voorts dat al de uiterste coulance is getoond.

III. Verloop van de zitting

Het College van Beroep stelt vast dat de arbitrage, waartoe het College in zijn uitspraak van 19 juni 2008 heeft opgeroepen, niet tot stand is gekomen. Ter zitting blijkt dat verweerster de termen 'arbiter' en 'beoordelaar' als synoniemen bezigt, waardoor verweerster meent gevolg gegeven te hebben aan de uitspraak, terwijl appellante dit bestrijdt.

Het College merkt op dat de laatste (de tweede 'derde') beoordeling is opgemaakt zonder rekening te houden met de voorgeschiedenis van het scriptietraject, terwijl de eerste twee beoordelaars wel over die informatie beschikten. Verweerster is van mening dat de scriptie op zichzelf moet worden beoordeeld, zonder dat de beoordelaar kennis heeft van de wordingsgeschiedenis. Verweerster acht zich gebonden aan de procedure en de regelingen, zoals beschreven in de Regeling Masterthesis. Daar kan zij niet van afwijken. Waar mogelijk is al maximale coulance betracht door bijvoorbeeld toe te staan dat slechts één hoofdstuk werd herzien door appellante in plaats van de hele scriptie, en toe te staan opnieuw een derde beoordelaar in te schakelen. In het herziene hoofdstuk bleken de kritiepunten wel verwerkt, maar dit leidde niet tot een inhoudelijke verbetering. Die is echter wel nodig om voor de scriptie ten minste een minimale voldoende te halen. Ondanks de voorgeschiedenis moet de scriptie een voldoende kunnen krijgen op grond van de criteria die bij alle scripties worden gehanteerd. Door de derde beoordelaar op de hoogte te stellen van de voorgeschiedenis is geen onbevooroordeelde beoordeling meer mogelijk, stelt verweerster.

Het College van Beroep wijst er op dat het niet bekend maken van de voorgeschiedenis aan alle beoordelaars, leidt tot een verzwaarde beoordeling door de derde beoordelaar.

Appellante meent dat de scriptie niet kan worden verbeterd door alleen hoofdstuk 4 te wijzigen, zoals nu is gebeurd. Zij heeft het hoofdstuk grondig doorgenomen en heeft vastgesteld dat er geen verbeteringen meer mogelijk zijn. Haar voornaamste grief is echter dat er door medewerkers fouten worden gemaakt, maar dat niemand hen corrigeert. Ook arbitrage zal daarvoor niet het geschikte medium blijken. De arbiter kan immers geen beslissingen forceren. Appellante verzoekt de eerste beoordelaar als getuige op te roepen. Hij blijkt immers reden gehad te hebben om vertrouwen te hebben in een positief resultaat van de scriptie en heeft als enige beoordelaar een voldoende gegeven.

IV. Overwegingen van het College

1. Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat verweerster de gestelde termijn om tot een nieuwe beoordeling te komen in ruime mate heeft overschreden zonder daarvoor enige reden aan te dragen.
2. Anders dan verweerster meent, kent de Onderwijs- en examenregeling van de opleiding wel degelijk een hardheidsclausule, en wel artikel 7.3. Een vergelijkbaar artikel is opgenomen in het Reglement voor de Examencommissie (artikel 4 lid 3).
3. De twee eerste beoordelaars zijn op de hoogte geweest van de geschiedenis van de scriptie. De eindbeoordelaar ('derde beoordelaar') had die voorkennis niet. Hierdoor was de beoordeling van de scriptie strenger dan bij de eerste en tweede beoordeling. De scriptie dient echter gewogen te worden in het licht van de voorgeschiedenis. Daarvan is geen sprake van geweest bij de laatste beoordeling van de scriptie. De wijze waarop verweerster deze beoordeling heeft laten uitvoeren, is derhalve onzorgvuldig geweest.

4. De beoordeling van de scriptie blijft aan de examinatoren, zoals vastgelegd in de Regeling Masterthesis. Deze bevoegdheid is noch aan de examencommissie, noch aan het College. De voorwaarden waaronder de beoordeling plaatsvindt, kunnen worden verwoord in de regels en aanwijzingen van de examencommissie.
5. Het horen van de getuige die appellante noemt, zal niet leiden tot een andere afweging. Het College zal daarom deze getuige niet horen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College bepaalt dat de examencommissie een nieuwe beslissing neemt en het College stelt daaraan krachtens art. 7.61 lid 6 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek de voorwaarde dat de examencommissie het geschil eerst voorlegt aan een arbiter die voor beide partijen acceptabel is en die onderzoekt op welke wijze de voorgeschiedenis dient te worden meegewogen bij de eindbeoordeling van de scriptie en op welke wijze de scriptie eventueel nog dient te worden aangepast in het licht van de voorgeschiedenis. Op aanwijzingen van deze arbiter dient daarna opnieuw een beoordeling van de scriptie van appellante te worden bewerkstelligd. De beoordeling dient bekend te worden gemaakt aan appellante op of voor 13 februari 2009.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 25 november 2008 door mr. dr. N. Rozemond, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander, mw. drs. T. Mekking, mw. Ch. van Coeverden, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

Was getekend,

mr. dr. N. Rozemond
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris